

HÁBORÚ ÉS BÉKE

A Felsőpulyai XIV. „Kufstein” tanácskozás (2014. szeptember 6-7.)

ZÁRÓNYILATKOZATA

Az Ausztriai Magyar Egyesületek és Szervezetek Központi Szövetsége, a Nyugat-európai Országos Magyar Szervezetek Szövetségével, valamint Oberpullendorf/ Felsőpulya városával és a Közép-burgenlandi Magyar Kultúregyesülettel karöltve 2014. szeptember 6–7-én 13. alkalommal rendezte meg a Felsőpulyai „Kufstein” Tanácskozást.

Az első eszmecsere Útkeresés a jövőbe címmel 1990 szeptemberében Kufstein várában került sor. Ezt követően Innsbruck, majd Eisenstadt/Kismarton volt a helyszín, s immár tizedik alkalommal Oberpullendorf/ Felsőpulya, ahol végleges otthonra lelt az összetartozás jegyében szervezett tanácskozás.

A kétévenként sorra kerülő rendezvényen a magyarság sorskérdéseit vitatják meg, s előadások keretében szellemi állapotáról, a szétszórásban, diaszpórában élés nehézségeiről, az összefogás szükségességéről szólnak.

Az I. világháború kitörésének 100. évfordulója alkalmából idén a HÁBORÚ ÉS BÉKE címet viselő tanácskozáson napi politikától mentesen a világháború előzményeiről, lefolyásáról és következményeiről hangzottak el előadások.

Az eszmecsere I. részében az erőterek feltérképezése, a balkáni problémák szerb-magyar összevetése, illetve az osztrák–magyar haderő többoldalú bemutatása volt a téma, ide értve a sebesültek ápolását és a katonák lelki gondozását.

A II. rész irodalmi-történelmi szeizmográfyszerűen világította meg a lelkiület változását, majd tovább lépve a cseheket a délszlávokkal összekötő „korridor” tervezet ismertetése következett. Előadás hangzott el a hanyatlás motívumáról a két világháború közötti történetírásban. Mintegy utolsó háborús akkordként került sor az Unterwart/alsóöri Liszt József harctéri naplójának bemutatására.

A tanácskozás III. részében a katasztrófából kilábaló útkeresésre kerestek indítékokat az előadók. Rávilágítottak arra, hogyan csapódott le a világháború emlékezete az osztrák és magyar iskolai oktatásban. Nagy hangsúly helyeződött a föderációs tervek felgöngyölítésére a közép-európai térségben. A kilábalás egyik sajtósági megnyilvánulása volt a badeni egyezmény (1926), amely a közös levéltári örökség gondozását és kezelését szabályozza a jelenig.

Hektárnyi, sőt, négyzetkilométernyi temetők az első világháború emberi poklának bizonyítékai. Ezek borzadállyal tölthetnek el mindnyájunkat. Mégis azzal a biztató érzéssel hatnak ránk, hogy az erőszakos tömeghalál a kiengesztelődés, szeretet magvait hordozza magában, s ezeknek a magoknak ki kell kelniük.

A tanácskozás zenei fénypontja volt Teleki Gergő zongoraművész, a Közép-burgenlandi magyar kórus és a Misztrál együttes szombat esti műsora.

A 20 országból érkezett mintegy 300 résztvevőben a gazdag ismeretanyag felidézte az I. világháború múlhatatlan emlékét, a kétévenkénti találkozás pedig megerősítette az egymáshoz tartozás érzését.

Ennek tudatában a jelenlévők egyhangúlag felkérték az Ausztriai Magyar Egyesületek és Szervezetek Központi Szövetségét a „Kufstein” Tanácskozás további megrendezésére a jövőben.